

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 4C/206/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6616213273
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mikuláš Géczi
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2018:6616213273.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudcom JUDr. Mikulášom Géczim v spore žalobkyne: N. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G., štátna občianka SR, zast.: JUDr. Elena Matulová, advokátka, so sídlom Železničná 7, 987 01 Poltár proti žalovanému: 1/ PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, o uloženie povinnosti zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 12.08.2014 uzavretej medzi žalovanou spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752 a žalobkyňou Evou Balogovou, nar. 17.01.1985 k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.08.2014.

II. Žalobkyni súd priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v sume 33,-eur a súdny poplatok zo žaloby v sume 99,50 eur na účet Slovenskej pošty, a.s. v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 18.10.2016 sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a zároveň vydania neodkladného opatrenia, ktorým mal súd uložiť žalovanému povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy upravenej v zmluve o úvere číslo XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 12.08.2014.

2. Podanú žalobu odôvodnila tým, že dňa 12.08.2014 uzavrela so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), ktorá je typovou formulárovou zmluvou, kde na jednej strane vystupuje žalovaný ako dodávateľ a žalobkyňa ako spotrebiteľ, t. j. ide o spotrebiteľský vzťah v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súčasťou typovej formulárovej zmluvy, ktorej znenie bolo vopred pripravené zo strany veriteľa, je aj Dohoda o zrážkach zo mzdy. Žalovaný listom zo dňa 29.06.2016 požiadal zamestnávateľa žalobkyne o zrážky zo mzdy na základe Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 12.08.2014 k zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a zamestnávateľ začal s realizáciou zrážok zo mzdy, čo je zrejmé z výplatných pásov žalobkyne. Touto žiadosťou sa žalovaný domáhal uspokojenia neuhradenej splatnej pohľadávky vo výške 1.976,32 eur k 19.04.2016 vykonávaním zrážok zo mzdy žalobkyne. Na základe uvedeného žalobkyňa skonštatovala, že zo strany žalovaného došlo k aktívnemu vymáhaniu plnenia na základe dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov bez akejkoľvek súdnej ochrany, čím žalovaný zasahuje do jej majetkových práv.

3. Z Dohody o zrážkach zo mzdy je podľa žalobkyne zrejmé, že bola vyhotovená na predtlačenom formulári, do ktorého sa ručne dopisujú údaje, čo dokazuje jej hromadný charakter, a teda možno konštatovať, že nebola so spotrebiteľom dojednaná individuálne. Žalobkyňa mala za to, že takto dojednaná dohoda o zrážkach zo mzdy odporuje dobrým mravom, čo spôsobuje jej absolútnu neplatnosť.

4. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia zdržania sa použitia tejto dohody, ktorá bola uzatvorená dňa 12.08.2014 spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Poukázala na tú skutočnosť, že v bode 6 zmluvy „Údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu v EUR“ je uvedený informatívny údaj o mesačnej platbe 64,54 Eur, mesačná splátka (vrátane úrokov) je 38,34 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť je 1.416,24 Eur, RPMN za úver 20,91 %, ročná úroková sadzba úveru 18,03 %, priemerná RPMN 49,67 %, revolving nebol dojednaný. Predmetná zmluva bola uzavretá za účinnosti zákona č. 129/2010 Z. z. Podľa vyjadrenia žalobkyne, zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. neobsahuje predpísané náležitosti v zmysle § 9 zákona č. 129/2010 Z. z., a preto je nutné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Konkrétne v zmluve absentuje správny údaj o výške RPMN, ako aj ďalšie náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. f), i) a k) zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy, preto mala žalobkyňa za to, že predmetný úver je s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročný a bez poplatkov. Dohoda o zrážkach zo mzdy vychádzajúca z takéhoto právneho úkonu (zmluvy) trpí preto právnymi vadami a výška zabezpečenia v nej obsiahnutá neprimerane zasahuje do majetku žalobkyne, čím vytvára značnú nerovnováhu v postavení veriteľa a dlžníka.

5. Žalobkyňa ďalej uviedla, že dohoda o zrážkach zo mzdy, ako zabezpečovací inštitút, umožňuje dodávateľovi siahnuť na majetkové práva spotrebiteľa aj za predpokladu, že si uvedené nároky uplatňuje z neprijateľných klauzúl alebo z neplatných právnych úkonov, čím spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktorý je povinný sa takémuto konaniu dodávateľa podriaďiť bez predchádzajúcej súdnej kontroly neprijateľných klauzúl uplatneného nároku dodávateľa, čím žalobkyňa namieta neprijateľnosť dohody o zrážkach zo mzdy, a tým jej neplatnosť v zmysle § 53 ods. 1 až 6 Občianskeho zákonníka.

6. Na základe skutočností uvedených v žalobe spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia súd uznesením č.k. 4C/206/2016-64 zo dňa 05.01.2017 uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy dojedanej v zmluve o úvere číslo XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 12.08.2014, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej pod sp. zn. 4C/206/2016 o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy. Zároveň súd uložil zamestnávateľovi žalobkyne povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne podľa predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy tiež až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

7. Podaním zo dňa 22.11.2017 žalobkyňa navrhla zmenu žalobného návrhu v tom znení, že nežiadala určiť dohodu o zrážkach zo mzdy za neplatný právny úkon, ale žiadala uložiť žalovanému povinnosť zdržať sa jej použitia z dôvodu jej neplatnosti v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Mala za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nespĺňa obligatórne náležitosti zákona č. 129/2010 Z.z. (konkrétne v nej absentuje údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti, RPMN, výška, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov). Žalobkyňa poukázala na to, že podľa údajov uvedených v zmluve, a to sume poskytnutého úveru 1.080,-eur, výške splátky 64,24 eur a počte splátok 36 celková suma, ktorú mal dlžník zaplatiť, činila 2.323,40 eur, nie sumu 1.416,24 eur ako to v zmluve deklaroval veriteľ (žalovaný). Preto podľa uvedených údajov RPMN úveru činila 77,80 %, nie 20,91 % ako je uvedené v zmluve. Na základe uvedeného žalobkyňa dospela k záveru, že predmetný úver je potrebné v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa mala v zmysle týchto skutočností za to, že dohoda o zrážkach zo mzdy zabezpečuje neexistujúcu pohľadávku (keďže pohľadávka žalovaného činí len istinu poskytnutého úveru), a teda je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Preto žiadala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy.

8. Žalovaný so žalobou ani následnými vyjadreniami žalobkyne nesúhlasil. Žalovaný poprel tvrdenie žalobkyne, že napriek skutočnosti, že dohoda bola uzatvorená vo forme osobitnej listiny, nebola o jej dôsledkoch nijakým spôsobom poučená a ak chcela úver získať, bola nútená ju podpísať. Podľa

vyjadrenia žalovaného, dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá bola žalobkyni predložená, spĺňala všetky predpoklady, ktoré určila novela zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, účinná od 01.05.2014. V zmysle uvedeného bola dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená vo forme osobitnej listiny, obsahovala poučenie o dôsledkoch jej uzatvorenia a možnosť spotrebiteľa po zrelej úvahe jej znenie odmietnuť. Zároveň poukázal na to, že uzatváranie dohody o zrážkach zo mzdy nenapĺňalo žiadny predpoklad nejakého nezákonného vnútenia zo strany žalovaného a žalobkyňa ani nepreukázala opak. Z obsahu jej tvrdení nie je objektívne zistiteľné, o aké nútenie by malo ísť a či je takéto konanie pričítateľné žalovanému. Žalobkyňa sa v tejto súvislosti opierala o negatívnu dôkaznú teóriu, v zmysle ktorej nemožno od nikoho spravodlivo požadovať, aby preukázal reálnu neexistenciu nejakej skutočnosti. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonným spôsobom zabezpečenia pohľadávky, pre ktorej uplatnenie sa žiadne súdne rozhodnutie o pohľadávke zákonom nevyžaduje ani nepredpokladá. V čase uzatvorenia zmluvy nebolo žiadnym zákonným predpisom určené, že k uzatvoreniu dohody o zrážkach zo mzdy sa vyžaduje nejaká verifikácia zo strany súdu.

9. Pokiaľ ide o určenie zabezpečovanej pohľadávky, toto určenie nemusí byť v zmysle zákonnej úpravy len číselné, ale môže byť uskutočnené každým spôsobom, na základe ktorého sa pohľadávka dá identifikovať. V prípade pohľadávky je zrejme, že základným spôsobom jej identifikácie je identifikácia právneho vzťahu, z ktorého táto pohľadávka vzniká. Právny vzťah (resp. dôvod) vzniku pohľadávky je základným spôsobom identifikácie pohľadávky. Určitosť právneho úkonu znamená také vyjadrenie obsahu právneho úkonu, na základe ktorého sa dá posúdiť, aký je obsah vzájomných práv a povinností. Podľa žalovaného je preto nepochybné, že dohoda o zrážkach zo mzdy sa týka konkrétnej zmluvy a pohľadávok, ktoré veriteľovi vzniknú voči dlžníkovi. Dohoda o zrážkach zo mzdy pri označení pohľadávky teda vymedzuje, aký právny vzťah je dôvodom vzniku pohľadávky, a tiež na základe čoho konkrétne pohľadávka vznikne (úver, revolving). Z hľadiska určitosť právneho úkonu je teda nesporné, čo pohľadávka znamená. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovacím prostriedkom, čiže vymedzenie zabezpečenej pohľadávky bude prirodzene odkazovať, resp. spájať sa s hlavným vzťahom, z ktorého táto pohľadávka vznikla (obdobne je tomu pri záložnom práve, ručení, zabezpečovacom prevode práva a pod.).

10. Žalovaný poprel závery žalobkyne o neuvedení doby trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti úveru. Zmluva o revolvingovom úvere obsahuje určenie „termínu konečnej splatnosti“ viacerými spôsobmi, a to

- určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok,
- spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti.

11. Poukázal na to, že záver žalobkyne spájajúci bezúročnosť úveru s neuvedením termínu konečnej splatnosti odporuje tiež Smernici 2008/48/ES. Súdny dvor EÚ vo veci C-42/15 konštatoval, že Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Ani neuvedenie termínu konečnej splatnosti by nemohlo viesť k záveru o bezúročnosti úveru, pretože nie je v zmysle uvedené spôsobilé spochybniť možnosť, aby dlžník posúdil rozsah svojho záväzku v zmysle zmluvy. Závery označeného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ potvrdzuje aj zmena právnej úpravy v zákone č. 129/2010 Z.z., ktorá bola Národnou radou SR schválená dňa 12.10. 2017. Zákon, ktorý sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. a ďalšie právne predpisy (medzi nimi aj zákon č. 129/2010 Z.z.) bolo schválené o. i. aj to, že (bod 32) „V § 9 ods. 2 písm. d) sa vypúšťajú slová „a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Dôvodom prijatia úpravy bolo zosúladenie zákona č. 129/2010 Z.z. so smernicou 2008/48/ES. Z toho je zrejme, že požiadavka na uvádzanie „termínu konečnej splatnosti“ je požiadavkou nad rámec smernice (čo je v zmysle rozsudku SD EÚ C-42/15, bod 58 : Uvedené ustanovenie by sa však nemalo vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice.) a s jej uvádzaním či neuvádzaním ani nie je možné spájať následok v podobe bezúročnosti úveru. Pokiaľ ide o námietku žalobkyne spočívajúcu v nesprávnom údaji o výslednej ročnej percentuálnej miere nákladov úveru, žalovaný zdôraznil, že formulácia „podľa našich výpočtov je údaj o RPMN 77,80 %“ bez ďalšieho relevantného dôkazu nie je takou argumentáciou, ktorá je spôsobilá objektívne spochybniť platnosť

konkrétneho zmluvného dojednaní. S ohľadom na vyššie uvedené poukázal tiež na to, že výpočet uvádzaný žalobkyňou prostredníctvom internetovej kalkulačky ohľadom údajnej nesprávnosti výpočtu RPMN za úver (z webového portálu www.ekonomika.sme.sk) nepovažuje za hodnoverný dôkaz, pretože výpočet RPMN ovplyvňujú nasledujúce údaje: suma úveru, celkové náklady, dátum splatnosti prvej splátky, dátum vyplatenia úveru a dátum splatnosti jednotlivých splátok. Predložený výpočet z kalkulačky neobsahoval všetky podstatné údaje potrebné pre výpočet RPMN, a preto naň nie je možné v konaní prihliadnuť.

12. Žalovaný poprel tvrdenia žalobkyne o tom, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má obsahovať povinný rozpis splátky úveru na istinu, úrok a iné poplatky, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere medzi účastníkmi konania nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Uvádzanie spôsobu započítania zákonná úprava vyžaduje len v prípade, ak je spotrebiteľský úver úročený viacerými úrokovými sadzbami. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. sa vyžaduje uvádzať prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Z uvedeného vyplýva, že len v prípade, ak ide o úver s rôznymi úrokovými sadzbami, zákon vyžaduje uvádzať prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom. Uvádzanie poradia započítania splátky na istinu, úrok a poplatky v znení, ako ho prezentuje žalobca, žiadny zákon nikdy nevyžadoval. Na záver žalovaný zhrnul, že zmluva uzavretá medzi stranami sporu obsahuje výšku splátky, termín jej splatnosti, ako aj počet splátok. Účelom právnej úpravy uvádzania splátky v spotrebiteľskej úverovej zmluve je to, aby bol spotrebiteľ informovaný o svojej povinnosti. Ak by zákonodarca sledoval, že zmluva má obsahovať rozpis splátky na časť istina, úrok a vo vzťahu ku každej zložke by bolo nutné uvádzať termín splatnosti či počet splátok, potom zákonná úprava práva spotrebiteľa vyžiadať si tzv. amortizačnú tabuľku by nemala žiadny význam (§ 9 ods. 5 v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvných vzťahov medzi stranami sporu), keďže takáto amortizačná tabuľka by už bola súčasťou zmluvy. Pri zachovaní princípu racionality zákonodarca je preto namieste tvrdiť - aj s využitím výkladových metód teleologického výkladu práva, príp. teleologickej redukcie - že zákonodarca neuvažoval nad tým, aby právo na amortizačnú tabuľku konštruoval duplicitne. Pri zavedení § 9 ods. 5 zjavne bolo sledované právo spotrebiteľa podľa článku 10 odsek 2 písmeno i) smernice. Z toho potom logicky plynie, že znenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. je dôsledok nedokonalosti implementačnej činnosti a jeho výklad by mal byť v súlade s výkladom smernice 2008/48/ES, ktorý práve prezentoval únijský súd v rozhodnutí C-42/15. Smernica predstavuje sekundárny akt únijskeho práva, ktorý je typický tým, že vo svojej podstate zaväzuje len členský štát povinnosťou prijať právnu úpravu. Z judikatúry Súdného dvora EÚ sa vyvodzuje a všeobecne uznáva princíp nepriameho účinku smernice spočívajúci v tom, že pochybenie štátu pri implementácii smernice sa rieši tzv. súladným (eurokonformným) výkladom - práve prvotné pochybenie zákonodarca pri implementácii smernice do Zákona o spotrebiteľských úveroch a rozhodnutie Súdného dvora EÚ vo veci C-42/15 boli dôvodom pre iniciovanie novelizácie zákona. Novela zákona bola schválená Národnou radou SR dňa 12.10.2017, v zmysle ktorej sa § 9 ods. 2 písm. i) v časti „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádza slovným spojením „frekvenciu splátok a“.

13. Preto s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaný považoval podanú žalobu za nedôvodnú a žiadaj ju v celom rozsahu zamietnuť.

14. Základná charakteristika spotrebiteľských zmlúv je obsiahnutá § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sa spotrebiteľskou zmluvou rozumie každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Na základe § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v

neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

16. Podľa § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu 12.08.2014 (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch"), na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

17. V zmysle § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

18. Na základe § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

19. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. , poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

20. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednanie pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosti spotrebiteľa. Spoločným znakom tejto novej kogentnej právnej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle.

21. Podľa ustanovenia § 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný

ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

22. Podľa ustanovení čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

23. Podľa ustanovení čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7.

24. Podľa ustanovení čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

25. Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

26. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že strany sporu dňa 12.08.2014 uzavreli Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „úverová zmluva“), na základe ktorej žalovaný ako veriteľ poskytol žalobkyni ako dlžníkovi úver vo výške 1.080,-eur s mesačnou splátkou úveru 38,34 eur v počte 36, s poplatkom za poskytnutie úveru v sume 36,-eur a s celkovou výškou nákladov 1.416,24 eur. Úrok z úveru bol dojednaný vo výške 18,03 % a RPMN úveru činila 20,91 %. Predmetom zmluvy bol aj dodatočný náklad predstavujúci dojednanie dohody o poskytnutí služby, za ktorú si žalovaný vyúčtoval odmenu splatnú v splátkach v sume 26,20 eur mesačne, a teda celková mesačná splátka úveru (splátka úveru + splátka dohody o poskytnutí služby) činila 64,53 eur mesačne. Predmetná dohoda o poskytnutí služby bola uzavretá v deň podpisu úverovej zmluvy, v zmysle ktorej sa žalobkyňa zaviazala za poskytnutie ôsmich služieb (1/ informácia o zostávajúcich záväzkoch 1 x mesačne v posledných troch kalendárnych dňoch daného mesiaca, 2/ odklad splatnosti troch splátok za podmienok stanovených dohodou, 3/ informácia o splatnosti splátky spravidla 1 až 3 dni pred jej splatnosťou, 4/ informácia o prijatí platby, 5/ vyhotovenie a zaslanie dokumentácie najviac 3 x po dobu trvania zmluvy, 6/ zmena zmluvy na podnet klienta (nie však základných podmienok poskytnutia a splácania úveru) najviac 3 x po dobu trvania zmluvy, 7/ prepárovanie platieb na príslušnú zmluvu, 8/ druhá upomienka zdarma), zaplatiť žalovanému odplatu vo výške 2,51 % zo sumy poskytnutého úveru zníženú o sumu poplatku mesačne, t. j. sumu 26,20 eur mesačne, čo za dobu trvania zmluvy (36 mesiacov) činí sumu 943,20 eur (90,34 % zo sumy poskytnutého úveru zníženej o poplatok za jeho poskytnutie). Uvedená výška odplaty podľa súdu nezodpovedá hodnote poskytnutých služieb, a preto ju súd považuje za dojednanie v rozpore s dobrými mravmi, a teda predmetnú dohodu o poskytnutí služby zo dňa 12.08.2014 za neplatnú v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

27. Podľa § 551ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila.

28. V súlade s citovaným ustanovením Občianskeho zákonníka dojednal dňa 12.08.2014 žalovaný so žalobkyňou dohodu o zrážkach zo mzdy, pričom podľa čl. 1 dohody o zrážkach zo mzdy pohľadávka, ktorá bola zabezpečená touto dohodou, mala pozostávať nielen z jednoznačne uvedenej sumy 1.080,- eur, ale ako zabezpečená pohľadávka boli označené aj všetky revolvingy poskytnuté dlžníkovi, príslušenstvo úveru (revolvingov), prípadne uplatnené zmluvné pokuty, náklady, ktoré mali preukázateľne vzniknúť spoločnosti v súvislosti s vymáhaním uvedených pohľadávok a ďalšie prípadné pohľadávky spoločnosti voči dlžníkovi, ktoré mali vyplynúť/vzniknúť na základe alebo v súvislosti

so zmluvou a jej prípadných dodatkov. V tejto časti (okrem istiny poskytnutého úveru 1.080,-eur) sa podľa názoru súdu jedná o úkon neurčitý, nezrozumiteľný, a preto úkon v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatný. Pri takto koncipovanom rozsahu pohľadávky veriteľa (žalovaného) si tento mohol v zmysle dohody o zrážkach zo mzdy uplatniť u zamestnávateľa žalobkyne (dlžníka) akúkoľvek pohľadávku, ktorá v čase podpisu dohody o zrážkach zo mzdy nemusela ani existovať.

29. Vzhľadom na vymedzenie pohľadávky veriteľa (žalovaného) v čl. 1 dohody o zrážkach zo mzdy (do ktorej patrí aj vyššie spomenutá odplata za poskytnutie služby, ktorá je podľa súdu dojednaná vo výške, ktorá odporuje dobrým mravom), veriteľ mohol jednostranne svoju pohľadávku navyšovať, a to bez ohľadu na to, či na zaplatenie uplatnenej pohľadávky má podľa zákona nárok alebo nie. Veriteľ v skutočnosti aj navyšoval túto pohľadávku jednostranne, bez zdôvodnenia, keďže požadoval vykonanie zrážok zo mzdy žalobkyne za účelom vymoženia sumy 1.976,23 eur (č. l. 19 spisu), hoci v zmysle zmluvy o úvere č. 8500074074 sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť žalovanému celkovú čiastku úveru (istina úveru + úroky + poplatok za poskytnutie úveru) 1.416,24 eur, teda si uplatnil aj sumu odplaty za poskytnutie služby, ktorú súd považuje pre rozpor s dobrými mravmi za absolútne neplatný právny úkon. Súd preto návrh žalobkyne, ktorým sa domáhala uloženia povinnosti žalovaného zdržať sa použitia predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy, považoval za dôvodne podaný a v celom rozsahu mu vyhovel.

30. Podľa § 255 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

31. Podľa § 262 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a keďže žalobkyňa mala v konaní plný úspech, vznikol jej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Preto súd žalobkyňu priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. Po právoplatnosti tohto rozsudku bude v súlade s § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku uznesením rozhodnuté o výške trov konania.

33. Žalobkyňa bola ako spotrebiteľ bol v tomto konaní podľa ustanovení § 4 ods. 2 písm. za/ Zákona č. 71/1992 Zb. v znení novelizovaných predpisov oslobodená od platenia súdnych poplatkov, preto súd v súlade s § 2 ods. 2 Zákona č. 71/1992 Zb. v spojení s položkou 1 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu Zákona č. 71/1992 Zb. rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok zo žaloby v sume 99,50 eur a v súlade s položkou 1 písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov súdny poplatok z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v sume 33,-eur, ktoré je povinný žalovaný zaplatiť Slovenskej republike na účet Slovenskej pošty a.s. v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Dr. Herza č. 14, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každá strana v spore dostala jeden rovnopis. Ak strana nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie ja jej trov.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Dr. Herza č. 14, písomne, v troch vyhotoveniach.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každá strana v spore dostala jeden rovnopis. Ak strana nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie ja jej trovy.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.